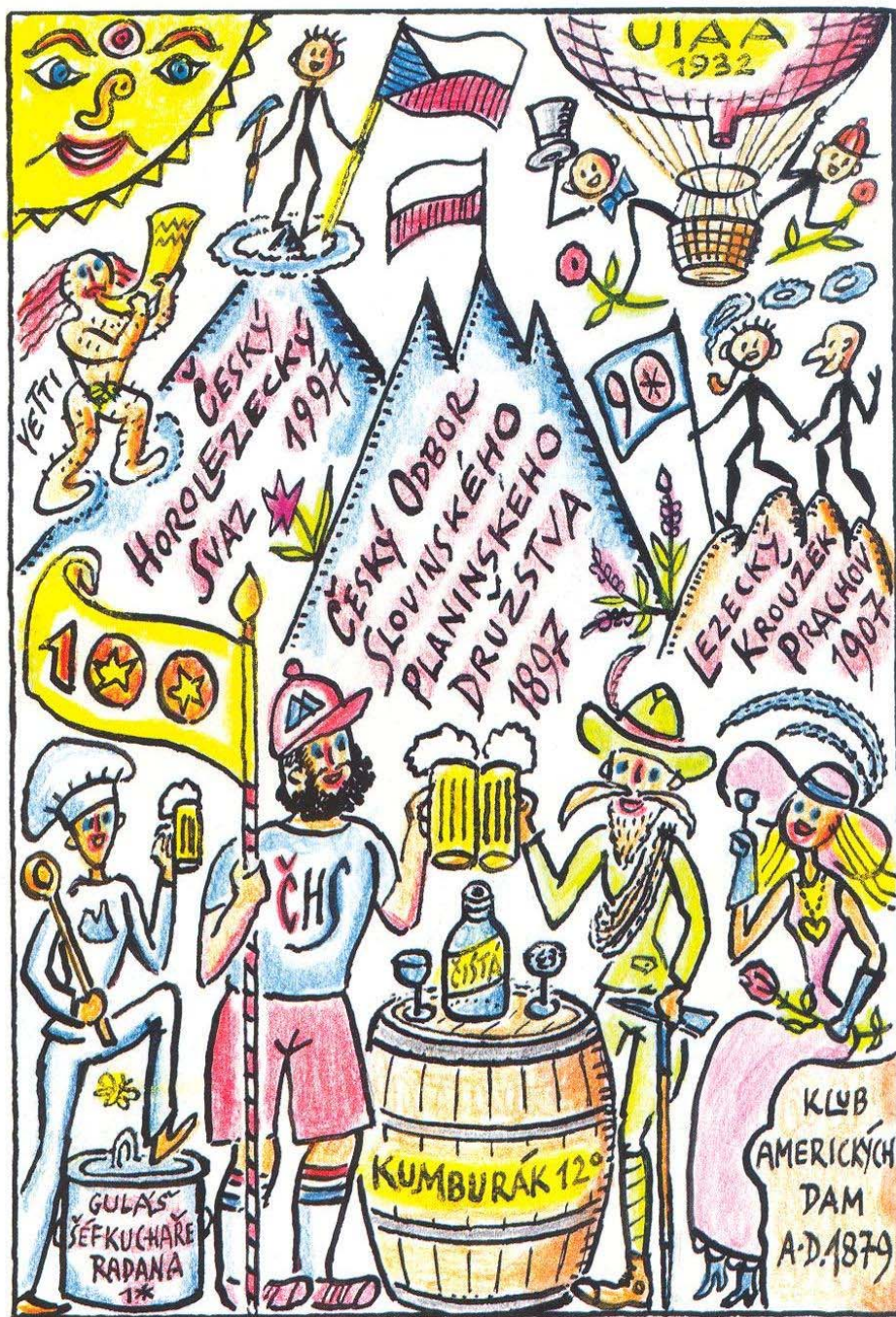

Sborník vydaný v. r 1997 Českým horolezeckým svazem ke stému výročí založení první organizace českých horolezců

Přátelství spojená lanem

Blažena Karasová

Když jsem pod vedením doc. Dostála začínala v roce 1942 v horolezeckém oddílu Klubu českých turistů v Šárce, netušila jsem, že horolezectví mi dá tolik krásného pro celý život: přátelství spojená lanem, touhu překonávat překážky, stoupat stále výše a strměji uprostřed čisté přírody. I když jsem z Prahy, vždycky jsem se počítala mezi piskaře. „Skalák“ mi dal techniku, která mi pomáhala po válce v tatranských stěnách.

Jako členka československé reprezentace jsem se po jejím rozdělení v roce 1954 (na tým mužů a žen) stala vedoucí družstva žen. Společně s Emou Formanovou, Irenou Hrablíkovou, Olgou Láskovou, Mirkou Macků a Zdenou Nespěchalovou jsem v létě 1955 uskutečnila přechod hřebene Vysokých Tater od Liliového po Kopské sedlo. Prvního uznání od našich reprezentantů se nám dostalo až v roce 1959 na Kavkaze. Vylezly jsme jako první ženské družstvo ve složení Zdena Kotásková, Eva Posejpalová, Dáša Turková, Olga Veličková a já (jako vedoucí) na Ušbu (4 691 m) z Podušky. Při návratu nás vítali naši horolezci Radeckého maršem. Při sestupu jsme vylezly ještě Malou Ušbu a Pik Ščurovského a nezastavily jsme se ani v bivaku Němcev, kam nám přinesli květiny sovětští horolezci.

Po Rile v roce 1960, kde jsme s Evou Posejpalovou jako první ženská dvojka přešly Zlý zub Slovanskou cestou, následovaly Julské Alpy se severní stěnou Triglavu s Líbou Pávkovou. Konečně v roce 1966 i francouzské Alpy - Chamonix a mezinárodní kurz na chatě d'Envers des Aiguilles s přechodem Mont Blanc, Mont Maudit a Mont Blanc du Tacul na Col di Midi. V příštím roce jsem uviděla ze Zermattu i vytoužený Matterhorn, na který jsme vystoupili z Itálie Lvím hřebenem a sestoupili do Švýcarska Hörnli cestou, která je promenádou horských vůdců s jejich klienty.

V květnu 1968 jsem byla s Olgou Zibrínovou delegovaná horolezeckým svazem do švýcarského Engelbergu na založení Mezinárodního svazu horolezekň Rendes - vous Hautes Montagnes, kde jsem jako delegátka českých i slovenských horolezekň dodnes. Při této příležitosti jsem spolu s Polkou Halinou Krüger a Francouzskou Christinou de Colombel vystoupila na Betlerstock jižní stěnou za asistence švýcarské televize. Od té doby se snažím, aby se každoročních srazů mohly účastnit i naše mladé nadějně horolezekně a poznávat tak nejen různé horolezecké oblasti, ale seznamovat se i s horolezekněmi z celé Evropy. V roce 1972 jsme také my organizovaly sraz Mezinárodního svazu horolezekň (RHM) ve Vysokých Tatrách a v roce 1990 v Teplicko-adršpašských skalách. Oba srazy byly úspěšné díky velké účasti našich horolezekň, které hlavně na pískovcových skalách byly prvolezekněmi družstev.

Nyní při nákupu nejrůznějšího dobrého materiálu se zdá podivné, že jsem ve „Skaláku“ lezla většinou bosa, protože jsem šetřila lezečky, na které jsem si splétala provázky do copánků a ty pak prošívala do tvaru podrážky. I Vlasta Štáflová si svého

času šetřila předválečné lezečky tak, že i když v nich lezla, slaňovala pak bosa. Ani na lana jsme se nemohli moc spoléhat. V jediném novém lanu, které získal Jirka Malík, se při normálním slánění přetrhl jeden pramen. Přitom jsme se vždycky snažili o čisté lezení bez zbytečného jištění a ničení stěn železnými kruhy, které by výstup ulehčovaly. Po vytlučení zbytečných kruhů Joskou Smítkem jsem jako první bezpečně přelezla Mázlovu cestu na Maják. Myslím si, že by nikdo neměl přidávat skoby nebo kruhy do starších cest, aby si z nich udělal cvičnou stěnu. Hory ani skály nejsou a neměly by být v budoucnu náradím. Na to jsou umělé stěny.

Dívám-li se zpět na více než padesát let mé horolezecké kariéry, mohu s dobrým svědomím říci, že hory a celá příroda v nich mi vždy pomohly, i když v každé době trochu jinak. Před čtyřiceti lety mi výstupy strmými, technicky náročnými stěnami dodávaly odvalu do dalšího života a nyní mi krása nejen hor, ale i kvetoucích horských luk dává pocit klidu a tiché radosti. Polštářky silenek, dřípatky, koniklece, hořce a plno dalších krásných kyticek lemují nyní mé výstupy na vrcholy.

Blažena Karasová (nar. 12. 7. 1922) - významná československá horolezkyně, delegátka Československa při založení Mezinárodního svazu horolezek, vedoucí a trenérka československého reprezentačního družstva.